Kentucky UNBRIDLED SPIRIT

Een wervelende vierdaagse in de

Paarden, bourbon

"No sir, we are in The United States of America. We do not eat horses." Wellicht was het ietwat ongepast om naar het culinaire aspect van paardenvlees te informeren in een Amerikaanse staat als Kentucky. In een paardenpension nota bene waar ze gepensioneerde race-kampioenen herbergen. 'Er bestaan geen domme vragen' werd me altijd op het hart gedrukt. Ik weet nu beter.

Tot de Spanjaarden voet aan wal zetten, was er geen paard te bespeuren in de VS. Ergens rond de ijstijd waren de viervoeters er uitgestorven. *There you go*, een weetje. En zo vallen er veel te rapen in het museum van het Kentucky Horse Park, het enige museum ter wereld dat aandacht schenkt aan àlle raspaarden, zo gaan ze er prat op. Zoals 'the Belgians' die hier omschreven worden als de beste werkpaarden. 'In 1866 the Belgians were imported to the United States by Dr. A.G. Van Hoorebeke' staat op het paneel te lezen, tot groot jolijt van mijn internationale collega's. Humor.

DE TRANEN VOOR CIGAR

In het park zelf rondom het museum genieten oude renpaarden van hun oude dag. Zoals Cigar die zowat 10 miljoen dollar bijeen gekoerst heeft. Een succesvol renpaard kent twee levens, eentje op de renbaan en eens het de top bereikt heeft, mag het voor het nageslacht gaan zorgen. De meeste paarden brengen meer op als dekhengst dan in hun carrière als renpaard. Cigar bleek echter steriel waarop de eigenaar de kampioen aan het Kentucky Horse Park schonk. Hoeveel weken de man zichzelf huilend door het leven sleepte na het horen van het nieuws is niet geweten, wél dat hij een aardige verzekeringspremie opstreek voor het onvruchtbare kampioenenzaad.

Op het park kan je een ritje in een huifkar maken langs de faciliteiten waaronder het paardenkerkhof. Het paard gaat niet volledig de grond in. Hier worden het hoofd, hart en hoeven begraven. Die staan symbool voor de kennis, spirit en snelheid van het paard. De rest van het paard wordt gecremeerd en uitgestrooid over het park, voor goed geluk in de kweek van het volgend jaar. In Kentucky hebben ze begrepen dat paarden tot de verbeelding spreken, niet alleen van de liefhebber maar ook van de kinderen. Zowel dit Kentucky Horse Park als het nabijgelegen Kentucky Derby Museum zijn heel kindvriendelijk. Het park is heel 'hands on', kinderen kunnen de handen uit de mouwen steken en worden actief in het museum betrokken. In het park krijgen ze zelfs een hele schuur voorgeschoteld waar ze aan de slag kunnen en waar ik ook mijn culinair weetje de wereld instuurde. Dat dus niet gesmaakt werd. Als je dan toch alle aspecten van het paard onder de loep wil nemen, dacht ik zo. Niet dus. Enfin, smaken verschillen.

CULINAIRE BELEVENIS

Over smaken gesproken, even tussendoor: Kentucky kent een heel sterke keuken. 'Fried Chicken' zeker, zie ik je al denken. Ja, maar deze chefs hebben zoveel meer in hun mars. Je kan er inderdaad hamburgers en gefrituurd eten op je bord krijgen maar een eendenborst, een pasta met 'local blue cheese' of een onvergetelijke steak zijn hier al lang geen uitzondering meer. Neem er je tijd voor – ook hier is dineren meer en meer een beleving – en vergeet niet om een dikke fooi achter te laten want de obers zijn doorgaans supervriendelijk. Hou vooral langs de weg je ogen open want soms schuilt in een aftands pand zo'n echt authentiek wegrestaurantje waar je beslist je hart aan zal verliezen. Zo eentje als Wallace Station langs Old Frankfort Pike in Versailles, nabij Lexington. Onze tip: de Big Blue Burger. Heerlijk!

Terug naar de paardjes. De naam van hét event in deze Amerikaanse staat is eerder al gevallen, de Kentucky Derby die jaarlijks in mei in het oergezellige stadje Louisville plaatsvindt (zie kader links). Dé paardenrace van het jaar. Ook wel de 'Run for the Roses' genoemd daar de winnaar steeds in een kleed van de rode bloem gehuld wordt. In Amerika noemen ze het 'de twee spannendste minuten in sport'. Kan ook niet anders als je weet dat er jaarlijks zowat 40.000 veulens gekweekt worden en dat er slechts een 20-tal over de gesofisticeerde piste van de Kentucky Derby zullen spurten want de race is uitsluitend voor driejarige renpaarden. It's a one time shot! De derby maakt deel uit van de Triple Crown van Thoroughbred Racing. Het was de Amerikaanse volbloed Secretariat die in 1973 de drie races (Kentucky Derby, Preakness Stakes en Belmont Stakes) won en nog steeds als het beste renpaard ooit wordt beschouwd. Kentucky Derby en het bijhorend museum laat je dan ook niet links liggen. De film in het museum, geprojecteerd rondom jou als op een renbaan, doet je nekharen rijzen. Zo'n race bijwonen, is trouwens best betaalbaar, op een doordeweekse dag betaal je 3 dollar per persoon. Wie tijdens de derby op het middenplein wil staan, betaalt slechts 55 dollar. Niet mis voor een event dat 160.000 toeschouwers lokt.

En als je dan toch in de buurt bent, bezoek dan zeker ook eens Keeneland in Lexington, waar de grootste paardenveiling ter wereld plaatsvindt. In september jongstleden werd er nog voor 18 miljoen dollar aan viervoeters geveild. Aan de overkant van de snelweg ligt de Lexington Bluegrass Airport. In september regent het er als het ware privéjets van miljardairs, sjeiks, Arabische prinsen en meer van dat schoon volk.

Het is via deze luchthaven dat ik Kentucky binnen vloog (in een gewoon vliegtuigje weliswaar). Kilometers ver zie je de witte hekkens rond de paardenweiden staan. 'Will you ever forget that view' vraagt een

Magisch momentje

Ook in Kentucky hoor je in de verte de hoorn van de goederentrein die door de stad raast. Blijkt dat de hoorn een E mineur – jawel, de muzieknoot – blaast. Een lage noot die ver over vlaktes hoorbaar is. De hoorn – in liederen ook wel als de *lonesome whistle* bezongen – roept meteen een Amerikaans gevoel op. Een kippenvelmoment. Telkens opnieuw. Je hoort dit nergens elders ter wereld. Tijdens onze roadtrip door Kentucky maakten we een korte pitstop in Midway, een dorpje ergens tussen Lexington en Louisville waar de tijd wel lijkt stil te staan. De hoofdstraat is over de lengte middendoor gekliefd door een spoorweg. En alsof de goden ermee gemoeid waren, hoorden we op dat moment die lonesome whistle naderen en kletterden tientallen wagons langs ons voorbij. Magisch momentje. *(mlt/foto mlt)*

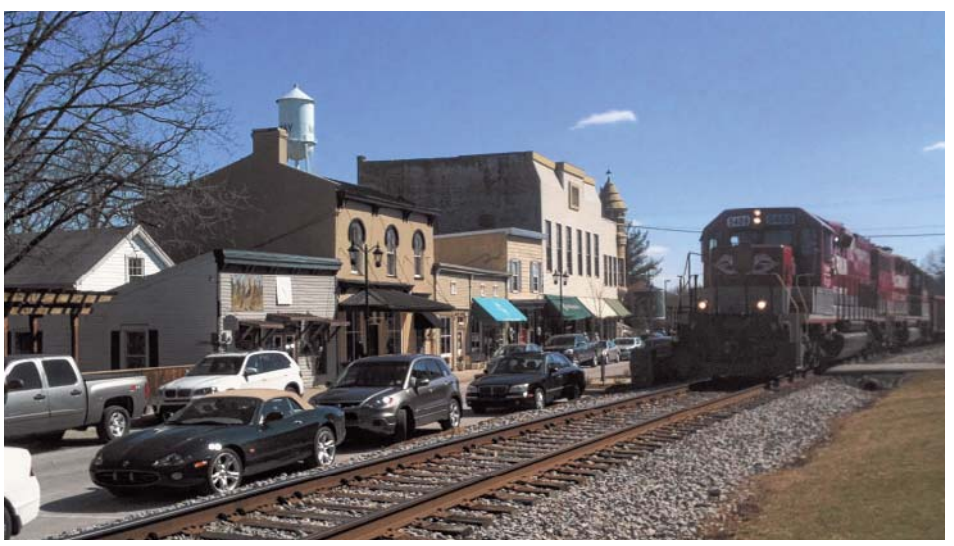

De goederentrein dendert dwars door het authentieke dorpje Midway.

Amerikaanse staat Kentucky

& blue grass

enthousiaste lokale dame me daags na aankomst. Ik vrees ervoor want het was pikdonker toen ik er arriveerde. Enfin, denk eraan als de piloot meldt dat hij de landing inzet, gluur even door het raampje. De witte hekkens bepalen inderdaad het hele Kentucky-landschap.

URBAN BOURBON TRAIL

En dan is er nog dat lokaal gebrouwen drankje: bourbon. Er zijn ruim 60 stokerijen en de meesten hebben een prima programma voor bezoekers, gids en proefmoment inbegrepen uiteraard. Geen liefhebber van het sterkere spul? Dan nog blijft de toer interessant om even de geschiedenis in te duiken en te horen hoe de drooglegging van begin 20ste eeuw Kentucky in een diepe crisis dompelde. Of hoe apothekers plots voor zowat ieder kwaaltje wel een soort alcohol konden voorschrijven. Jim Bean doet wellicht een belletje rinkelen, maar ga ook eens langs bij stokerijen als Corsair Distillery, Evan Williams of Woodford Reserve. De passie van het brouwen druipt er af. Als échte bourbon-lover kan je de graad van officieel 'Bourbon Country Citizen' behalen door de 'The Urban Bourbon Trail' in Louisville af te stappen. Je haalt je paspoort af in het Visitors Center en verzamelt zes stempels bij de lokale stokerijen en bars.

Vreemd genoeg hebben we tijdens onze vierdaagse geen noot bluegrass gehoord. En dat in de Blue Grass State! Maar dat kan ons niet deren. Meer zelfs, het geeft ons meteen een reden om hier nog eens terug te komen. Ik moet je wellicht mijn grijns niet beschrijven bij het neerpennen van de vorige zin?

(mlt/foto mlt en www.kentuckytourism.com)

Info: www.kentuckytourism.com

Home Sweet Home

Louisville

Je hebt zo van die plaatsen op de wereld waar je je meteen goed voelt in je vel. Louisville Kentucky is zo'n stadje. Nee, niet omwille van de Urban Bourbon Trail die je er kan beleven maar zoiets helpt natuurlijk wel als het op 'quality time' aankomt. Het is de geboortestad van actrice Jennifer Lawrence en bokslegende Muhammad Ali, de stad waar de muziek van My Morning Jacket over de Ohio dwarrelde. Aan de andere kant van de rivier ligt de staat Indiana. Oude metalen bruggen verbinden de twee staten. Zo eenvoudig kan schoonheid zijn.

Drie tips voor Louisville:

1. BELLE OF LOUISVILLE

De oude stoomboten met dat typische reuzenrad achteraan doen vooral aan de Mississippi denken maar het is hier aan de Ohio River dat de Belle Of Louisville aangemeerd ligt. Dit honderd jaar oude besje is een parel. Vooral wie gek is op mechaniek zal zich te pletter gapen in de machinekamer. Het hele jaar door vieren ze het honderdjarig bestaan van de stoomboot met in oktober een groots feestelijke meerdaagse waarin zelfs een race van stoomboten geprogrammeerd staat.

www.festivalofriverboats.com

2. MUHAMMAD ALI CENTER

Je kan het zien liggen vanop de stoomboot, het Muhammad Ali Center. Een modern museum over het leven en de sportcarrière van bokslegende Muhammad Ali. Je komt er te weten hoe de jonge Cassius Clay de dief van zijn rood fietsje wilde te lijf gaan en hoe politieagent Joe Martin hem op andere ideeën bracht. Dat hij zich eerst moest leren verdedigen. Dat kon in de boksgym van de agent. 's Anderendaags stond Cassius aan de gym. De rest is geschiedenis. Of hoe Cassius zich tot de islam bekeerde en zijn 'slavennaam' verving door Muhammad Ali. Of waarom hij weigerde te vechten in Vietnam... (foto John Lair)

www.alicenter.org

3. SLUGGER

Als je om de hoek komt van het center zie je hem al van ver, de negen meter hoge David die op de hoek van Main en 7th Street staat te pronken. De reus in goudkleur is een cadeautje van het Museum Hotel aan de stad Louisville. Binnenin de lobby van het hotel vind je nog meer moderne kunst zoals de mysterieuze portretten van de Franse fotograaf Pierre Gonnord. Spring gerust eens binnen. Wat verder in de straat kan je je baseball-skills testen in de Louisville Slugger-fabriek. De Slugger is een van de officiële bats van de Major League. Hier rollen jaarlijks twee miljoen baseballbats uit de zaagmachine. Een arbeider doet er 30 minuten over om een stuk hout in een bat als bijvoorbeeld die van Babe Ruth te slijpen. Op vandaag gaat de stok in de machine en komt de perfecte bat er na 30 seconden uit. Dan nog een vernislaagje en een logo en klaar is kees. In de kooien achteraan de fabriek mag je het slaghout zelf uittesten. Wat een gevoel als je zo'n baseball een stevige peer kan verkopen.

www.sluggermuseum.com

De sinkhole van Corvette

Sinkholes zijn in Kentucky geen uitzondering. In de skydome van het Corvette Museum in Bowling Green slokte zo'n gat in de aarde eerder dit jaar acht Corvettes op. Twee ervan waren wekenlang spoorloos. Pas onlangs viste men er de laatste bolide – zeg maar schroot – op. De sinkhole leverde het museum wel wereldwijde publiciteit op. Maar laat het gat vooral voor wat het waard is want hier krijg je meer dan 70 Corvettes voorgeschoteld van klassiekers tot prototypes die nooit op het asfalt raakten.

www.corvettemuseum.org

Pikdonker en muisstil in Mammoth Cave

Nog zo'n moment dat ik niet gauw zal vergeten, ergens onder de grond in Kentucky. Bij het bezoek aan Mammoth Cave National Park dooft de gids het licht. Je dacht de term 'muisstil' te kunnen vatten? No way. Hier in het grootste onderaardse grottenstelsel ter wereld – er is al meer dan 600 kilometer in kaart gebracht – is het stil. Het is zo'n bevreemdende ervaring dat iedereen in de groep precies de adem inhoudt.

En donker ! Je ziet geen hand voor je ogen. Live uitgeprobeerd! Laat er geen twijfel over bestaan, deze mammoetgrotten moet je bezoeken. Je kan helemaal uit de bol gaan met gegidste ontdekkingstochten die tot zes uur lang kunnen duren (water! picknick!). Of je kiest voor de Frozen Niagara Tour, waarbij je een halfuurtje onder de grond vertoeft en meteen tussen de stalactieten en stalagmieten naar de stenen waterval trekt.
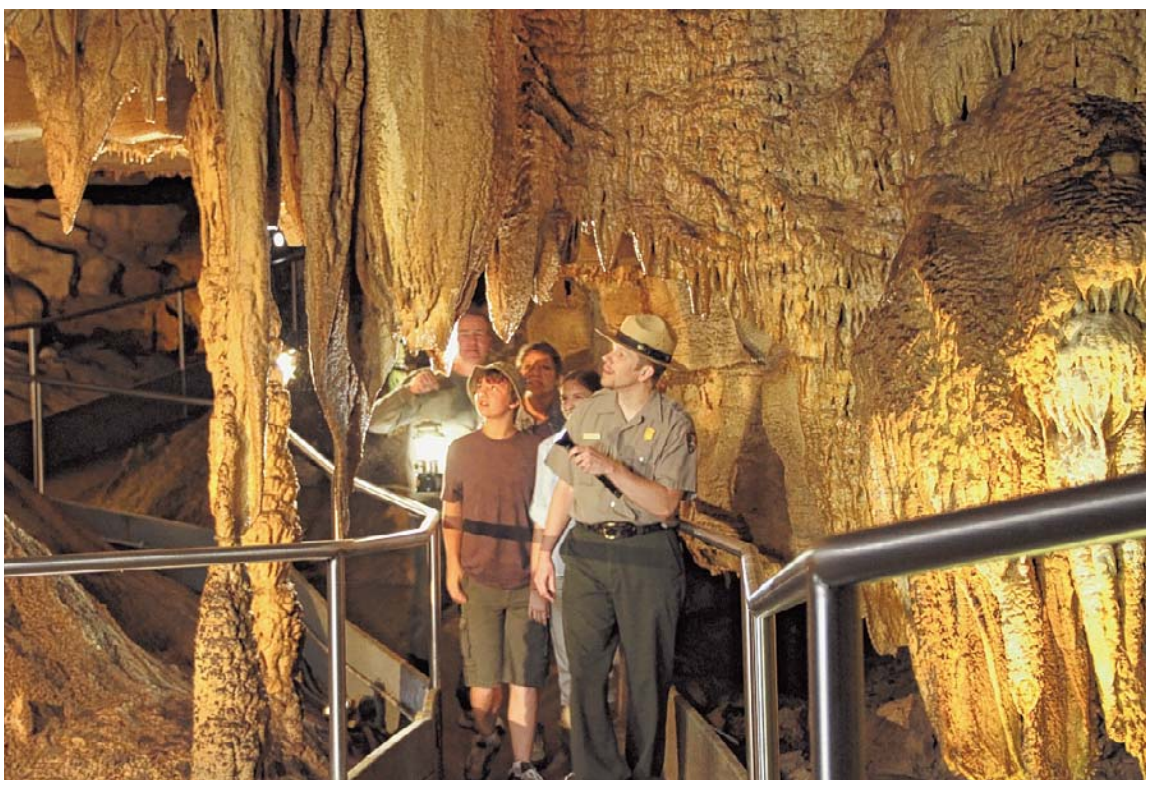
(mlt/foto grf)